

Nr 233

Av herr **Lothigius**, om avdrag vid beskattningen för periodiskt understöd till studerande.

(Lika lydande med motion nr 181 i Första kammaren)

Stockholm den 23 januari 1968

Carl-Wilh. Lothigius (h)

Nr 234

Av herr **Magnusson** i Borås m. fl., angående resultatutjämning vid beskattningen.

(Lika lydande med motion nr 180 i Första kammaren)

Genom beslut av 1960 års riksdag har möjligheter öppnats till förlustutjämning vid taxering för inkomst. Därigenom har ett värdefullt steg tagits för åstadkommande av större rättvisa vid inkomstbeskattningen. Vissa justeringar i vederbörande förordning är dock enligt vår mening motiverade.

Enligt författningen krävs att deklarationsskyldighet skall ha förelegat för det beskattningsår då förlusten uppkommit för att rätt till förlustavdrag skall föreligga. Vid den remissbehandling av 1957 års skatteutrednings betänkande som föregick lagstiftningen ansåg ett flertal remissmyndigheter att den föreslagna begränsningen var onödigt rigorös och ägnad att medföra vissa orättvisor. Vi delar denna uppfattning. Det synes tillräckligt att stadga att deklarationsskyldighet skall ha förelegat antingen under förluståret eller under något av de två närmast föregående beskattningsåren.

Beträffande familjebolag gäller enligt författningen att förlustutjämning endast skall få äga rum därest ägarförhållandena i det väsentliga är desamma då förlusten skall utnyttjas som vid förlusttillfället. Denna bestämmelse kan leda till obilliga resultat. Det stadgas visserligen att rätten till förlustutjämning skall bestå oförändrad om ändring i ägarförhållandet betingas av att aktier övergått till någon på